

Rolnummer : 360
Arrest nr. 9/92 van 11 februari 1992

A R R E S T

In zake : de vordering tot gedeeltelijke schorsing van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap ingesteld door het Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van geneesheren-specialisten.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters J. Delva en I. Pétry,
en de rechters J. Wathelet, F. Debaedts, L. De Grève,
M. Melchior en P. Martens,
bijgestaan door de griffier L. Potoms,
onder voorzitterschap van voorzitter J. Delva,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. ONDERWERP VAN DE VORDERING

Bij verzoekschrift van 6 januari 1992, aan het Hof toegezonden bij ter post aangetekende brief van dezelfde datum, heeft het Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van geneesheren-specialisten, met maatschappelijke zetel te 1050 Brussel, Kroonlaan 20, een vordering tot schorsing ingesteld van de artikelen 7, 8, 14, 19, 15°, 20, 23, 15°, 24, 3°, 26, a) 4° en b) 5°, 27, 14°, 28, 14°, 29, 6°, 32, 38, 49, 3° en 4°, 56, 131, 194, 195, 7°, 202, 4° en 8°, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap (B.S. van 4 juli 1991).

Bij hetzelfde verzoekschrift is tevens beroep tot vernietiging van voormelde decreetsbepalingen ingesteld.

II. RECHTSPLEGING

Bij beschikking van 7 januari 1992 heeft de voorzitter in functie de leden van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers L. De Grève en J. Wathelet hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om de artikelen 71 en 72 van de organieke wet toe te passen.

Bij beschikking van 15 januari 1992 heeft het Hof de terechtzitting voor de debatten over de vordering tot schorsing vastgesteld op 22 januari 1992.

Van die beschikking is aan de verzoekende partij en aan de in artikel 76, § 4, van de organieke wet vermelde overheden kennisgegeven bij ter post aange tekende brieven van 15 januari 1992.

Op de terechtzitting van 22 januari 1992 :

- zijn verschenen :
Mr. J. Ghysels, advocaat bij de balie te Brussel, voor voornoemde verzoekende partij;
de heren H. Vercruysse en P. Barra, respectievelijk directeur en bestuurssecretaris bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement onderwijs, voor de Vlaamse Executieve, Jozef II-straat 30, 1040 Brussel;
- hebben de rechters-verslaggevers L. De Grève en J. Wathelet, respectievelijk in het Nederlands en het Frans, verslag uitgebracht;
- zijn voornoemde advocaat en ambtenaren gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. ONDERWERP VAN DE BESTREDEN BEPALINGEN

De voormelde bepalingen van het decreet worden bestreden in de mate daarmee de graad van "doctor in

de genees-, heel- en verloskunde" in die van
"arts" wordt gewijzigd.

IV. IN RECHTE

- A.1. Tot staving van haar beroep tot vernietiging voert de verzoekende partij twee middelen aan.

Het eerste middel is ontleend aan de schending van de artikelen 59bis, § 2, 2°, en 107quater van de Grondwet, en van de artikelen 5, § 1, I, 1°, a) en 6, § 1, VI, derde lid en vierde lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

Het tweede middel is ontleend aan de schending van de artikelen 6 en 6bis van de Grondwet.

- A.2. Onder de rubriek "De feiten", schrijft de verzoekende partij wat volgt :

"Het geheel van de aangevochten bepalingen van het decreet betreffende de universiteiten van de Vlaamse Gemeenschap, wijzigen de titel van de bestaande academische (wettelijke) graad van 'doctor in de genees-, heel- en verloskunde' in 'arts' (Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, 502/1, blz. 15-16, 62, 69). De academische graad van doctor wordt voortaan voorbehouden aan diegenen die een proefschrift in het openbaar hebben verdedigd (Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, 502/1, blz. 15-16, 64). Volgens de memorie van toelichting zou de bestaande graad van 'doctor in de geneeskunde' teveel verwarring scheppen in het buitenland (Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, 502/1, blz. 16).

De Raad van State spreekt zich in zijn advies bij het ontwerp van decreet niet uit over de opportuniteit van deze wijziging in de titulatuur, maar vraagt zich wel af, of met het oog op de internationale vergelijkbaarheid van de uitgereikte diploma's, voldoende rekening is gehouden met de over 's lands grenzen gangbare terminologie (Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, 502/1, blz. 196-197).

Aldus dient men achtereenvolgens drie cycli te doorlopen. De eerste cyclus bedraagt drie jaar en leidt tot de academische graad van 'kandidaat-arts'. Het behalen van deze graad geeft toegang tot de tweede cyclus die vier jaar duurt. Bij het

beëindigen van de tweede cyclus wordt de academische graad van 'arts' verleend. Na het behalen van de academische graad van arts kan men aanvangen met de doctoraatsopleiding, voor zover het universiteitsbestuur beslist heeft dat de academische graad van arts toelating verleent tot die opleiding. Het universiteitsbestuur kan de inschrijving voor een doctoraatsopleiding afhankelijk maken van een toelatingsexamen. De graad van 'doctor' wordt behaald na de openbare verdediging van een proefschrift. Deze verdediging mag ten vroegste twee jaar na het behalen van de graad van 'arts' plaatsvinden. Om tot de verdediging van zijn proefschrift te worden toegelaten, moet men daarenboven blijk hebben gegeven van zijn bekwaamheid tot het zelfstandig beoefenen van de wetenschap.

Wie de graad van 'arts' behaald heeft, mag voortaan enkel die beroepstitel voeren. Met de graad van arts mag men de geneeskunde niet uitoefenen. Ook alle ambten of mandaten waarvoor de titel van doctor vereist wordt zijn uitgesloten. In andere Europese lidstaten zal men de erkenning van de gelijkwaardigheid moeten aanvragen aangezien de richtlijn 75/362 enkel de doctorstitel voor België erkent.

Met de graad van arts wordt men ook uitgesloten voor alle medische specialismen. In de memorie van toelichting wordt erop gewezen dat de opleiding van geneesheren-specialisten geen specialisatieopleiding is in de zin van het decreet. Deze opleiding is louter een zaak van uitoefening van de geneeskunde (Parl. St., Vl. Raad, 1990-91, 502/1, 63). Om te kunnen specialiseren moet men doctor in de geneeskunde zijn.

Al wie tijdens het academiejaar 1991-92 afstudeert loopt het gevaar een waardeloos diploma te behalen. Aan afgestudeerden van Vlaamse Universiteiten zal men geen specialisatieplaatsen kunnen toekennen. Dit heeft natuurlijk ook gevolgen voor de erkende stagemeesters."

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging

- 1.B.1. Uit artikel 21 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof volgt dat een vordering tot schorsing niet dan samen met een beroep tot

vernietiging of na het instellen van zulk een beroep kan worden aangebracht. De vordering tot schorsing is derhalve ondergeschikt aan het beroep tot vernietiging.

Daaruit volgt dat de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging, inzonderheid het voorhanden zijn van het belang dat wettelijk vereist is voor het instellen van een zodanig beroep, reeds bij het onderzoek van de vordering tot schorsing dient te worden betrokken.

1.B.2. De Grondwet en de bijzondere wet van 6 januari 1989 vereisen dat iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die een beroep instelt, doet blijken van een belang ; hieruit volgt dat de actio popularis niet toelaatbaar is. Het vereiste belang is slechts aanwezig bij diegenen die door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig in hun situatie zouden kunnen worden geraakt.

1.B.3. Het "Verbond der Belgische Beroepsverenigingen van geneesheren-specialisten" is een beroepsvereniging die luidens haar statuten "tot voorwerp" heeft :

- "a) te verkrijgen dat de titel van geneesheer-specialist wettelijk zou worden erkend;
- b) het ontwikkelen van het beoefenen en het onderwijzen van de geneeskundige specialiteiten op professioneel gebied aan te moedigen;
- c) een lijst op te maken en bekend te maken van geneesheren-specialisten die enkel hun specialiteit uitoefenen en wier beroepsbevoegdheid zal erkend zijn door hun opneming als lid van een Belgische Beroepsvereniging van geneesheren-specialisten, welke aangesloten is bij het Verbond;
- d) de werking van de Belgische Beroepsverenigingen van geneesheren-specialisten, welke bij het Verbond aangesloten zijn, te steunen en te ordenen en

- de zedelijke en stoffelijke belangen van de leden daarvan te verdedigen;
- e) de verbonden Verenigingen en hun leden te vertegenwoordigen bij alle gebeurlijke onderhandelingen in verband met hun zedelijke en stoffelijke belangen;
- f) er toe bij te dragen een doelmatige solidariteit en een onberispelijke beroepswaardigheid in het leven te roepen of te behouden in de betrekkingen tussen geneesheren-specialisten, net als tussen deze en de andere geneesheren of verschillende geneeskundige gemeenschappen;
- g) over het algemeen, zich bezig te houden met alles wat geneesheren-specialisten aanbelangt, met inbegrip van gebeurlijk het stichten en besturen van om het even welke instelling voor onderlinge hulp en beroepssamenwerking, buiten haar schoot."

Een erkende beroepsvereniging heeft, krachtens de wet van 31 maart 1898, de vereiste hoedanigheid om bepalingen aan te vechten die de collectieve belangen van haar leden rechtstreeks en ongunstig kunnen raken.

- 1.B.4. Uit het beperkte onderzoek naar de ontvankelijkheid van het beroep tot vernietiging, waartoe het Hof in het raam van de vordering tot schorsing is kunnen overgaan, blijkt niet dat het beroep tot vernietiging als niet-ontvankelijk dient te worden afgewezen.

Ten aanzien van de vordering tot schorsing

- 2.B.1. Naar luid van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 dient aan twee grondvoorwaarden te zijn voldaan opdat tot schorsing kan worden besloten :

- 1° de middelen die worden aangevoerd moeten ernstig zijn ;
- 2° de onmiddellijke uitvoering van het bestreden

decreet moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

Daar de twee voorwaarden cumulatief zijn, leidt de vaststelling dat één van die voorwaarden niet is vervuld tot verwerping van de vordering tot schorsing.

Ter beoordeling van de tweede voormelde voorwaarde vereist artikel 22 van dezelfde wet dat de vordering "een uiteenzetting van de feiten waaruit moet blijken dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden norm een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen" zou bevatten ; het is dus een bewijsvoering ten blijke van het risico van een nadeel en de ernst ervan, die is vereist.

2.B.2. Het Hof stelt vast dat, tot staving van haar vordering tot schorsing, de verzoekende partij geen enkel concreet feit aanhaalt waaruit zou blijken dat de onmiddellijke toepassing van de bestreden bepalingen aan haar of aan haar leden een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou kunnen berokkenen. Aan het voormelde vereiste van artikel 22 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, is dus niet voldaan.

2.B.3. Uit wat voorafgaat volgt dat één van de twee voor de schorsing vereiste voorwaarden niet is vervuld. De vordering tot schorsing dient te worden verworpen.

OM DIE REDENEN,

HET HOF,

verwerpt de vordering tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans,
overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6
januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare
terechtzitting van 11 februari 1992.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

J. Delva